

STOWARZYSZENIE PSZCZELARZY MIODNA

Broszura opracowana dla Stowarzyszenia Pszczelarzy Miodna

Autorzy:
Robert Chodorek
Wojciech Lipka

Oprawa graficzna:
Aleksandra Lipka

KONTAKT

ADRES SIEDZIBY

Baranówek 37, 27-552 Baćkowice, Polska

ADRES E-MAIL

miodna@yahoo.com

NUMER TELEFONU

695 388 885 (Prezes stowarzyszenia)

KRS 0000800403

NIP 8631703755

REGON 384181521

Nr konta bankowego:
Bank PEKAO SA I O. w Opatowie

09 1240 2773 1111 0010 9398 2855

ZDROWIE Z PASIEKI

BROSZURA INFORMACYJNA,

z której dowiesz się czym jest i jakie ma właściwości:

- » pyłek kwiatowy
- » miód nektarowy
- » mleczko pszczele
- » propolis
- » pierzga
- » wosk pszczeli
- » jad pszczeli

SPIS TREŚCI

KRÓTKO O NASZEJ HISTORII	2
Stowarzyszenie Pszczelarzy MIODNA	3
ZDROWIE Z PASIEKI - APITERAPIA	4
Właściwości zdrowotne miodu	5
Kuracja miodowa	6-7
Rodzaje miodów.....	8
Miód wielokwiatowy.....	9
Pozostałe miody nektarowe.....	10-11
Miody spadziowe	12
POZOSTAŁE PRODUKTY PSZCZELE	13
Pyłek kwiatowy	13
Pierzga	13
Kit pszczeli - propolis	14
Nalewka z propolisu	15
Wosk pszczeli.....	16
Jad pszczeli jako wszechstronny lek	17
Mleczko pszczele	18
 Pszczeli domek	 19-20
Miód pitny.....	21
Woda zaindukowana pszczelą energią	22

Woda zaindukowana pszczelą energią

Czy wiesz, że...

Pszczoły posiadają charakterystyczny zasób energii, który może okazywać leczniczy i profilaktyczny wpływ na organizm człowieka. Jeżeli tą energią zaindukujemy (pobudzimy) wodę, to ona również może mieć leczniczy wpływ. W celu zaindukowania wody wykorzystujemy szklane naczynia i wodę artezyjską.

Przygotowanie wody

Wodę wstawia się bezpośrednio do ula lub pszczelego biodomku na 12 godzin. Po tym czasie jest gotowa do wykorzystania w profilaktyce lub leczeniu.

Należy chronić wodę przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych oraz urządzeniami elektronicznymi (szczególnie telefonami komórkowymi, komputerami, telewizorami itd.).

Warunki przechowywania

Stosowanie wody

Wodę należy stosować w stanie surowym, unikać gotowania. Średnia dobową dawką to jednej szklanka 3 razy dziennie, około 20-30 min przed posiłkiem. W czasie upałów można pić tyle wody, ile potrzebuje organizm, niezależnie od posiłków.

Wodę można stosować w przypadku:

profilaktyki chorób
(oczyszczania
organizmu)

skazy
moczanowej

nadczynności
tarczycy

parodontozy

cukrzycy

choroby żołądka,
wątroby, trzustki
i innych

bezsensowności

bólów głowy

arytmii

Przy stanach zapalnych jamy ustnej i dziąseł, zaleca się płukanie jamy ustnej po posiłku. Tę metodę wykorzystuje się również w ramach profilaktyki próchnicy zębów. Szczególnie zaleca się przyjmowanie zaindukowanej wody dzieciom.

MIÓD PITNY

Miód pitny - tradycyjny napój alkoholowy powstały w wyniku fermentacji brzezki miodu pszczelego, najczęściej lipowego. Wyrabiany i spożywany od średniowiecza m.in. w Polsce i na Litwie. od 2008 r. polskie miody pitne są zarejestrowane przez Komisję Europejską jako gwarantowana Tradycyjna Specjalność. Produkcja miodu pitnego nazywana jest miodosytnictwem, a budynek, w którym odbywa się produkcja - miodosytnia.

Miód pitny sycono już w czasach starożytnych. Jako popularny w Polsce napój wspominany jest w źródłach średniowiecznych. W państwie Piastów brakowało wina, które zastępowano łatwiej dostępnymi trunkami: piwem i miodem pitnym. Wenecki dyplomata Ambrogio Contarini zanotował na temat Polaków: „[...] Nie mając wina robią pewien napój z miodu, który upija ludzi znacznie bardziej niż wino”. Sycony miód cieszył się dużą renomą, ale pijano go rzadko, najczęściej przy okazji ważnych uroczystości takich jak wesele. Był to trunek luksusowy i kosztowny. Z czasem miód tracił na znaczeniu, wypierany przez tańszą i prostszą w produkcji wódkę. Popularność zachował dłużej na Podhalu i Litwie, jednak w skali całego kraju pod koniec XVIII w. był już prawdziwą rzadkością. W większej ilości spożywano go jedynie wśród warstw niższych. Do miodu pitnego dodawano różne soki poprawiające smak, jak również zioła i korzenie. Szczególnie ceniono lipiec, czyli miód wyrabiany z czystego miodu lipowego.

Zgodnie z tradycją oraz powyższymi ustawami miody dzielą się w zależności od stopnia rozcieńczenia na następujące grupy:

1. **Półtoraki** - miody, dla których brzezka powstaje z jednej jednostki objętości miodu rozcieńczonej połową jednostki objętości wody (58-61 °Błg)
2. **Dwójniaki** - miody, dla których brzezka powstaje z jednej jednostki objętości miodu rozcieńczonej jedną jednostką objętości wody (48-50 °Błg)
3. **Trójniaki** - miody, dla których brzezka powstaje z jednej jednostki objętości miodu rozcieńczonej dwiema jednostkami objętości wody (34-36 °Błg)
4. **Czwórniaki** - miody, dla których brzezka powstaje z jednej jednostki objętości miodu rozcieńczonej trzema jednostkami objętości wody (25-28 °Błg)

Najmocniejsze (posiadające największą zawartość alkoholu) są półtoraki. Półtoraki i dwójniaki określane są niekiedy mianem miodów królewskich. Piątaki i czwórniaki, czyli miody wytrawne, dojrzewają najszybciej i nadają się do spożycia po upływie 6-8 miesięcy. Większa zawartość miodu pociąga za sobą konieczność dłuższego leżakowania. Trójniak leżakuje od 1,5 roku do 4 lat, natomiast półtorak od ośmiu do dziesięciu.

Różne bukiety miodów uzyskuje się przez doprawianie brzezki sokami owocowymi (miody owocowe) lub przyprawami korzennymi (miody korzenne i „miody korzenno-ziołowe”). Najczęściej do wyrobu miodów korzenno-ziołowych stosuje się: chmiel, cynamon, goździki, imbir, pieprz, jałowiec, wanilię, płatki róży, liście mięty, migdały, cytrynę i skórkę pomarańczową. Ze względu na wykorzystane dodatki wyróżnia się również winiaki, poziomczaki i miody makowe.

O NASZEJ HISTORII

Okręgowy Związek Pszczelarzy w Sandomierzu jest kontynuatorem kilkusetletniej tradycji bartnictwa na ziemi Świętokrzyskiej. Pszczelarstwo na ziemi Świętokrzyskiej istnieje od wieków, pierwsze wzmianki na jej temat pochodzą już z XIV wieku z kronik biskupów krakowskich.

Stowarzyszenie Pszczelarzy MIODNA powstało w roku 2019 z inicjatywy członków istniejącego uprzednio Koła Pszczelarzy w Baćkowicach. Kontynuuje ono realizację założonych celów. Podejmuje między innymi działania na rzecz ekologii oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego, promuje pszczelarstwo oraz wyroby pszczelarskie. Stowarzyszenie stawia na podniesienie świadomości w w/w zakresie wśród dzieci i młodzieży.

W dawnych czasach produkcja miodu i wosku w Polsce miała ogromne znaczenie gospodarcze. Korzyści płynące z bartnictwa były znaczne, dlatego też bartnicy pracowali w jarzmie poddaństwa. Traktowani byli z większą godnością niż chłopci, mieli więcej swobód.

Biskupi krakowscy już od XIV wieku dążyli do powiększenia bartnictwa w Puszczy Świętokrzyskiej. Bartnicy obowiązkowo dostarczali daniny miodowe. 29 stycznia 1629 r. biskup Marcin Szyszkowski utworzył cech bartny przez wydanie specjalnego przywileju dla bartników Klucza Kieleckiego i Cisowskiego.

Miejszem urzędowym cechu były Daleszyce. Taka sytuacja trwała blisko sto lat. 9 marca 1715 r. biskup krakowski Kazimierz Lubicki przychylając się skargom bartników Kieleckich i na ich prośbę utworzył cech bartny z ordynacją w Kielcach.

Statut tej organizacji brał w obronę wszystkich pszczelarzy i zdecydowanie zabraniał niszczenia bazy pożytkowej, wybierania miodu, wosku, wyłapywania pszczoł, uszkodzenia bartni. Produkcja miodu, wosku ciągle wzrastała. Sprzedawano go też za granicę, ale największe ilości zawożono na Wawel.

STOWARZYSZENIE PSZCZELARZY MIODNA

Koło Pszczelarzy MIODNA w Baćkowicach :

- » zajmuje się podnoszeniem wiedzy,
- » organizuje szkolenia, kursy, spotkania integracyjne,
- » umożliwia nabycie matek, odkładów, leków i różnego rodzaju sprzętu, środków do produkcji pszczelarskiej,
- » realizuje program wsparcia pszczelarstwa organizowany przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa,
- » organizuje wycieczki szkoleniowo - turystyczne krajowe i zagraniczne,
- » umożliwia też spotkania religijne podczas corocznej wycieczki do Częstochowy na Św. Ambrożego (patrona pszczelarzy).

Nasi pszczelarze dbają o otoczenie i przyrodę. Sadzą drzewa, krzewy i rośliny miododajne. Wychowują następne pokolenia pszczelarzy, chętnie dzielą się swoją wiedzą. Dbają o to, aby tradycje pszczelarskie na naszych ziemiach nie zaginęły lecz wręcz przeciwnie rozwijały się.

WAŻNA UWAGA

W trakcie pobytu w pszczelim domku dobrze jest poczuć się członkiem wielkiego, brzęczącego kolektywu, nie należy myśleć, że można nie zostać do niego przyjętym. Jest jeden warunek - żadnych negatywnych myśli. Trzeba się zrelaksować i rozluźnić, dobre samopoczucie w gościnnym pszczelim domku jest gwarancją efektywnego odnowienia i odmłodzenia organizmu.

Wskazania do leczenia w pszczelim domku:

- » profilaktyka chorób i odmłodzenie,
- » syndrom ciągłego zmęczenia,
- » bezsenność, choroby wewnętrzne i zewnętrznego układu nerwowego (niedowład, newralgia, zapalenia nerwów, stwardnienie rozsiane, porażenie mózgowe i inne),
- » stenokardia, podwyższone ciśnienie krwi i inne choroby serca,
- » choroby układu oddechowego (zapalenie oskrzeli, astma oskrzelowa i inne),
- » choroby układu moczowego (zapalenie nerek, zapalenie gruczołu krokowego i inne),
- » choroby reumatyczne.

Metodyka leczenia w pszczelim domku

W pszczelim domku należy przebywać codziennie, najlepiej nocą, wtedy proces leczenia przebiega w czasie snu. Liczni specjaliści określają czas jednego seansu na 1 - 2 godziny. Według doc. J. Sołodenko z Odeskiego Uniwersytetu Medycznego, najlepiej przebywać w domku-ulu 7-8 godzin. Sposób leczenia jest uzależniony od indywidualnych predyspozycji i potrzeb pacjenta. Nie występują żadne powikłania przeciwwskazania do korzystania z tej metody. Już po pierwszym seansie chory może odczuwać polepszenie się stanu fizycznego i psychicznego oraz przyływ sił witalnych. W domku nie ma elektryczności, a sam domek powinien znajdować się z dala od przewodów linii wysokiego napięcia. Zabronione jest wnoszenie urządzeń elektronicznych, zwłaszcza telefonów komórkowych. Podczas pobytu w ulu, pacjent powinien być ubrany w odzież z naturalnych tkanin bądź być bez niej. Pracując z chorymi w pszczelim domku, stosujemy jednocześnie api- i fitoterapię.

« Ciekawostka » APILARNIL

Nowy lek wytwarzany z czerwiu trutowego. Jest to farmaceutyk pszczeli, wytwarzany z młodych larw trutowych, odznaczający się dużą aktywnością biologiczną. Apilarnil ma działanie biostymulujące, poprawia metabolizm, wzmacnia, działa przeciwgrzybicznie, przeciwbakteryjnie, regeneruje.

Testy kliniczne wykazały dobre efekty stosowania apilarnilu w leczeniu chorób neurologicznych, dystrofii, zaburzeń psychomotorycznych, neurastenii na podłożu neurologicznym, osłabieniu pamięci i uwagi, depresji.

Najlepsze efekty daje podjęzykowe przyjmowanie mleczka. Zapobiegawczo i w lekkich schorzeniach wystarczą małe dawki od 50 do 100 mg dziennie. Kuracja powinna trwać 4 tygodnie. Mleczko należy przyjmować rano, lub rano i w południe, na pół godziny przed posiłkiem. Profilaktycznie zaleca się kurację dwa razy w roku. W aptekach, sklepach zielarskich znaleźć można: Mleczko Pszczele liofilizowane w kapsułkach i tabletkach bez cukru, Apistimul Urtica i Apistimul Crataegi w syropie oraz mleczko pszczele w miodzie i ziołomiodzie.

PSZCZELI DOMEK - inhalacja powietrzem ulowym

Na początku należy wyjaśnić, co rozumiemy przez pojęcie „pszczeliego domku”. Jest to domek zbudowany z drewna, w którym zamieszkuje od 2 do 10 rodzin pszczelich. W takich domkach, pacjent przechodzi proces leczenia lub poddaje się profilaktyce. Proces ten - nazywany uloterapią - jest to nowy kierunek w apiterapii. W tej metodzie wykorzystuje się i potwierdza jedność człowieka i przyrody.

ZAPAMIĘTAJ

Stwierdzono, że energia, którą wydziela człowiek jest identyczna z energią wydzielaną przez pszczoły. Świadczy o tym zjawisko „złotej aureoli”, która jest cechą charakterystyczną tylko dla ludzi i pszczół. Siła energii biologicznej pszczelej rodziny jest tak wielka, że może ona przemienić złą energię w dobrą, zatrzymać uszkodzenia biopola człowieka.

W trakcie kontaktu człowieka z pszczelą rodziną, nawet poprzez siatkę ochronną, następuje wzrost sił życiowych, zmniejsza się zmęczenie. Wibracje, które powstają w ulu, mają korzystny wpływ nie tylko na ogólny stan organizmu, ale dokonują pożytecznych zmian na poziomie komórkowym. Poprawia się tempo przemiany materii.

Zapach świeżego miodu, propolisu, wosku, pyłku ma dobroczynny wpływ na centralny układ nerwowy, oddechowy, sercowo - naczyniowy, całkowicie poprawia się jakość snu. Uloterapia jest metodą dającą możliwość profilaktyki i leczenia, dającą możliwość przywrócić życiowy potencjał i zdrowie w naturalny sposób.

Drogi czytelniku,

W tej broszurce pragniemy skupić Twoją uwagę na szlachetnym i zarazem bardzo pracowitym owadzie jakim jest pszczoła miodna oraz na owocach jej ciężkiej pracy, które my pszczelarze pozyskujemy od Niej.

O ogromie korzyści wynikających ze stosowania produktów pszczelich przemawia fakt że człowiek poświęcił im całą dziedzinę medycyny naturalnej o nazwie **Apiterapia**.

Obecnie pojęcie to definiujemy jako leczenie chorób produktami zebranymi, przetworzonymi lub wydzielonymi przez pszczoły.

Zaliczamy do nich:

- » pyłek kwiatowy - produkt przyniesiony przez pszczoły,
- » propolis, miód nektarowy, pierzgę - produkty przyniesione i przetworzone przez rodzinę pszczelą,
- » mleczko pszczele, jad pszczeli i wosk - substancje wydzielane przez pszczołę.

Wiele z nich charakteryzuje się działaniem antymikrobiologicznym, przyspieszającym regenerację tkanek, działaniem immunostymulacyjnym, oraz niespecyficznym oddziaływaniem na cały organizm - co objawia się ogólną poprawą samopoczucia, szybszym powrotem do zdrowia po przebytych chorobach, czy wzmacniającym organizm osób starszych.

Przewagą produktów pszczelich (apiterapeutyków) nad produktami syntetycznymi, czyli popularnymi lekami - jest **brak skutków ubocznych** (oczywiście przy fachowym stosowaniu) i **łatwość przyswajania przez organizm** (w przeciwieństwie do chemio farmaceutyków, traktowanych przez organizm jako ciało obce).

WAŻNA UWAGA

Należy pamiętać, że apiterapia nie zawsze może zastąpić medycynę konwencjonalną, należy więc w poważnych przypadkach oraz przy stosowaniu niektórych apifarmaceutyków skontaktować się z lekarzem!

Zwłaszcza stosowanie jadu - może odbywać się jedynie pod nadzorem lekarza, oraz po wykonaniu wcześniejszych badań.

MIÓD

To jeden z najcenniejszych skarbów, jaki dała nam natura.
Czaruje smakiem, zniewala zapachem, leczy i łagodzi.

Jest produkowany przez pszczoły z nektarów roślinnych lub spadzi. Miód to źródło cukrów prostych, takich jak glukoza i fruktoza, które doskonale są przyswajane przez organizm. Właśnie dlatego jego łyżeczka w kilka chwil stawia na nogi.

Ale to nie wszystko... Zawiera również kwasy organiczne, a także enzymy, białko oraz silną substancję bakteriobójczą – inhibinę. W miodzie występuje 21 biopierwiastków takich jak wapń, żelazo, magnez, fosfor, potas, mangan i inne. Znajdziesz również witaminy - przede wszystkim z grupy B, a także A, C i K oraz cenne aminokwasy.

Tylko miód prawdziwy, czyli produkowany przez pszczoły, ma takie właściwości. Aby być pewnym, że nabędziecie prawdziwy miód, kupujcie go u znajomego pszczelarza, lub z zaufanego źródła. Ponad to kupując miód u pszczelarza ratujesz rodzime pszczoły.

Warto wiedzieć, że jedna pszczela rodzina (jeden ul) w sezonie dla społeczeństwa wypracowuje zysk ok 5 tys. zł. poprzez zapylanie drzew, krzewów, upraw nasiennych i innych roślin miododajnych. Żadne inne owady w zapylaniu nie są tak efektywne jak pszczoły.

MLECZKO PSZCZELE

Królewskim darem ula jest mleczko pszczele, które daje królowej nie tylko ogromną vitalność (pozwala jej na składanie tysięcy jaj dziennie), ale także długowieczność. Królowa żyje 40 razy dłużej niż pszczoły nie karmione mleczkiem. Ta cudowna substancja generalnie zawiera około 60% wody, 19% ciał białkowych (globuliny i albuminy), aminokwasy egzogenne, bogaty zestaw witamin z grupy B (w tym, w dużej koncentracji, kwas pantotenowy, który wpływa na długość życia), acetylocholinę (która jest głównym transmiterem impulsów nerwowych) i całą gamę biopierwiastków. Świeże mleczko wykazuje silne, wręcz imponujące, właściwości bakteriobójcze.

« Ciekawostka »

Najliczniejszymi i najwierniejszymi konsumentami mleczka pszczelego są Japończycy, znani z dbałości o psychofizyczną sprawność. Oni to włączyli do swojej diety produkty pszczele.

Za najlepszy sposób przechowywania mleczka uznano liofilizację, która pozwala na pięcioletnie przechowywanie. O zaletach mleczka wypowiada się szereg rozmaitych specjalistów. W książce Erika Bruneta „Lekcja życia”, wśród wielu rad życ i radzić sobie w kryzysowych warunkach ekologicznych, w rozdziale poświęconym produktom pszczelim na pierwszym miejscu wymieniono mleczko pszczele. Nie można też pominąć opinii o mleczku pszczelim prof. Anny Aslan, już nieżyjącej światowej sławy założycielki sanatoriów i instytutów geriatrycznych, twórczyni serii odmładzających specyfików. Na pytanie, czemu zawdzięcza swoją vitalność i młody wygląd, odpowiadała, dyscyplinie pracy i naturze, która dała tak wspaniały dar jak mleczko pszczele. Naukowcy są zgodni w opinii, że mleczko pszczele działa stymulująco i pobudzająco, zwiększa możliwości wysiłku fizycznego i intelektualnego, przywracając optymizm i chęć do życia. Można powiedzieć, że to niezawodny sposób na dobre samopoczucie.

Specjaliści są zgodni, że w pewnym sensie mleczko odmładza!

Mleczko pszczele poprawia wzrok, pamięć, korzystnie działa przy arteriosklerozie i bezsenności. Ułatwia pokonanie stanów depresyjnych, przywraca apetyt u chorych na anoreksję. Nie dość tego, mleczko pszczele jest uznanym naturalnym afrodyzjakiem, u mężczyzn leczy potencję! Mleczko pszczele „hit lat 90 - tych” miało, ma i mieć będzie wspaniałe właściwości i żaden sztuczny produkt nie jest w stanie go zastąpić.

Wykorzystanie jadu pszczelego w leczeniu

Jad pszczoły oddziałuje na cały organizm powodując nie tylko negatywne skutki, ale również szereg pozytywnych, leczniczych efektów. Jadem pszczelim leczy się reumatyzm, artretyzm, gościec, zapalenie korzonków nerwowych, egzemę, parodontozę, pyłkowicę, alergie, reumatoidalne zapalenie mięśnia sercowego, chorobę Buergera, zapalenie pęcherza moczowego i inne choroby.

Metody leczenia jadem pszczelim.

Metoda bezpośrednia polega na żądleniu chorego przez pszczoły przy użyciu różnych technik. Metoda pośrednia polega na podawaniu jadu pszczelego poprzez iniekcję podskórną lub śródskórną, metodą elektroforezy, fonoforezy, inhalacje, chemoakupunkturę, poprzez stosowanie maści, mazideł, olejów, emulsji zawierających jad pszczoły, ze względu na szybkie i silne działanie jadu pszczelego leczenie nim musi być prowadzone pod kontrolą lekarza.

Czy wiesz, co zrobić po użądleniu przez pszczołę?

Użądlenia przez pszczoły możemy się spodziewać w pobliżu pasieki albo, gdy nadeptniemy na pszczołę bosą stopą na spacerze po łące.

ZAPAMIĘTAJ - gdy użądli pszczoła należy:

1. Spokojnie oddalić się od ula (nie machając rękami i nie podskakując).
2. Delikatnie „wydrapać” żądło ze skóry, nie dotykając wyrwanych z odwłoka pszczoły i części aparatu jadowego.
3. Posmarować miejsce użądlenia świeżym miodem lub octem w celu zneutralizowania resztek jadu. Na powstałą opuchliznę można stosować okłady z wody z octem lub kwaśnego mleka.
4. Nie dotykać ranki ustami, aby nie przenieść jadu i reakcji uczuleniowej w okolice gardła krtani!
5. Obserwować skutki reakcji uczuleniowej. Jeżeli przenosi się z miejscowego opuchnięcia na całe ciało lub odczuwamy niepokój w gardle, swędzenie ciała - natychmiast wezwać pogotowie ratunkowe.

WAŻNA UWAGA

Szczególnie niebezpieczne są użądlenia okolicy ust, gardła lub powiek - wówczas niezależnie od rozmiaru reakcji warto szybko zasięgnąć porady specjalistycznej. Należy zdawać sobie sprawę, że zagrożenie pożądleniem przez pszczoły jest niewielkie, ale powinniśmy znać zasady pierwszej pomocy na wszelki wypadek.

Jak poznać prawdziwy miód?

Aby sprawdzić, czy kupiliście prawdziwy miód, nabierzcie go na łyżeczkę i powoli wylewajcie na talerz. Prawdziwy miód będzie zlewał się cienkim strumieniem, a na talerzu utworzy stożek, sztuczny zaś będzie kapał a na talerzu szybko rozleje się w kałużę. Nie podgrzewajcie miodu powyżej 42C, bo straci swoje właściwości zdrowotne. Tak więc, dodawanie go do

KURACJA MIODOWA

Podstawową dawką miodu dla wszystkich jest jedna łyżka stołowa (20 gramów) dziennie.

Pracownicy fizyczni, a zwłaszcza ci, którzy są narażeni na wdychanie różnych pyłów przez co grozi im pylica powinni spożywać podwyższoną dawkę. Według prof. dr Taberhow z USA robotnicy zagrożeni pylicą, którzy stale zażywają miód zapadają na pylicę średnio o 10 lat później niż inni. Natomiast **górnikom pracującym w kopalniach uranu** podaje się miód spadziowy, gdyż przeciwdziała on skutkom napromieniowania.

Kuracja miodowa wpływa dodatnio na osoby przemęczone pracą umysłową, zestresowane, apatyczne. Dr Rehauld francuski psychiatra zaobserwował u leczonych pacjentów miodem regenerację sił psychicznych.

Miód zmniejsza trujące działanie używek takich jak herbata, kawa, tytoń czy alkohol. Zwiększone dawki miodu, od 40 - 100 gramów (2 - 5 łyżek stołowych) dziennie są zalecane osobom w starszym wieku, rekonwalescentom, zwłaszcza po leczeniu antybiotykami! Stosuje się leczenie serca kuracją miodową, gdyż miód jest bardzo dobrą odżywką dla serca. Leczenie miodem pomaga również bardzo przy schorzeniach wątroby.

KURACJA MIODOWA

Kuracja miodowa wpływa dodatnio na osoby przemęczone pracą umysłową, zestresowane, apatyczne. Dr Rehauld francuski psychiatra zaobserwował u leczonych pacjentów miodem regenerację sił psychicznych.

Miód zmniejsza trujące działanie używek takich jak herbata, kawa, tytoń czy alkohol. Zwiększone dawki miodu, od 40 - 100 gramów (2 - 5 łyżek stołowych) dziennie są zalecane osobom w starszym wieku, rekonwalescentom, zwłaszcza po leczeniu antybiotykami! Stosuje się leczenie serca kuracją miodową, gdyż miód jest bardzo dobrą odżywką dla serca. Leczenie miodem pomaga również bardzo przy schorzeniach wątroby.

Miód powinien być stosowany we wszystkich chorobach infekcyjnych jak grypa, katar, przeziębienie, biegunka i podobne. Miód jest także dobrym lekiem na katary sienne. Jeśli będziemy podawać miód niemowlętom, będą się dzięki temu lepiej rozwijały. Błony przewodu pokarmowego niemowlęcia są jednak delikatne i miód zwykle musi być podawany w postaci płynnej.

WAŻNA UWAGA

Niemowlętom do 1 roku życia nie zaleca się podawania miodu i produktów pszczelich.

Dzieciom do lat czterech podajemy zwykle nie więcej niż 7 gramów (łyżeczka od herbaty) miodu dziennie. Dzieciom w wieku 4-16 lat podajemy leczniczo zwykle nie więcej niż 15-40 gramów (3/4 - 2 łyżek stołowych) miodu w zależności od rodzaju kuracji.

Należy zachować szczególną ostrożność w podawaniu produktów pszczelich u dzieci ze skłonnością do alergii.

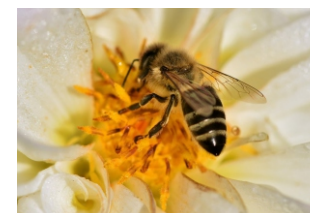
WOSK PSZCZELI

Natura wyposażyla pszczoły w możliwość produkcji wosku. To specyficzny proces, mogący zaistnieć tylko w danym okresie w życiu pszczoły, w którym to możliwe jest wypacanie płytek wosku po dolnej stronie odwłoku pszczoły. Etapowość funkcji życiowych tego owada pozwala na wypełnianie określonych zadań, bez możliwości uwsteczniania takich funkcji. Zatem czas wypacania wosku następuje w pewnym okresie życia pszczoły i po pewnym czasie zanika, bez możliwości powrotu do tej zdolności. Wosk wykorzystywany jest w ulu do budowy plastrów, które są przystosowane do gromadzenia nektaru, miodu, pyłku, mleczka pszczelego, wychowu pszczoł, trutni i matek pszczelich. Wosk ma szerokie zastosowanie w kosmetyce, farmacji, rehabilitacji. Służy do wyrobu świec, które palone, jonizują powietrze w sposób neutralizujący szkodliwe działanie urządzeń elektronicznych, np. komputerów, telewizorów, itp.

JAD PSZCZELI - wszechstronny lek

Jad pszczeli wytwarzają pszczoły robotnice i matki. Służy im do obrony, walki z wrogami. Jad pszczeli składem zbliżony jest do jadu żmii, co jest powodem, że uodpornienie pszczelarzy na jad pszczeli w pewnym stopniu uodparnia na działanie jadu żmii. W skład jadu pszczelego, dotychczas całkowicie jeszcze nie zbadanego, wchodzi między innymi szczególnie aktywne peptydy: melityna, adolapina, neurotoksyna, apamina, MCD oraz aktywne enzymy: fosfolipaza A2, hialuronidaza, kwaśna fosfotaza. Aktywność peptydu MCD jest 1000 razy większa od aktywności hydrokortyzonu.

ZAPAMIĘTAJ

W czasie użądlenia pszczoła wprowadza 0,012 mg jadu, który wywołuje ból oraz reakcję organizmu od łagodnego miejscowego swędzenia, obrzęku do bardzo groźnych objawów: trudności w oddychaniu, ataku serca, zapaści. Reakcja zależy od wrażliwości użądlnego.

Propolis nazywany jest antybiotykiem XXI wieku !

Kit pszczeli ma właściwości antibakteryjne, przeciwzapalne, antywirusowe, antygrzybiczne, przeciwpierwotniakowe, znieczulające i regenerujące. Zwalcza gronkowca złocistego, dwoinki kataralne, paciorkowce, niektóre szczepy prądków gruźlicy. Przeciwdziała rozwojowi wirusa grypy, grzybów drożdżoidalnych, zapalenia mózgu, a także niszczy pierwotniaki wywołujące rzęsistkowicę, toksoplazmozę i lambiozę. Przyspiesza gojenie się ran, leczy schorzenia skóry (czyraki, oparzenia, trądzik, łuszczyca, grzybice). Propolis umożliwia szybkie gojenie się ran po amputacjach, może pomóc przy złamaniach, uszkodzeniach tkanek chrzęstnych stawów, w przypadku bolesnych pustych zębodołów. Stosowany w schorzeniach układu oddechowego, zapaleniu jamy ustnej i gardła. Poleca się go osobom cierpiącym na hemoroidy, wrzody i stany zapalne żołądka, dwunastnicy i jelit oraz choroby dróg moczowych.

Przygotowanie nalewki propolisowej (etylowego ekstraktu propolisu)

50g propolisu rozdrobnionego i oczyszczonego z widocznych zanieczyszczeń zalać ćwiartką (250 ml) rektyfikowanego spirytusu, (najlepiej użyć 70 - 75 % alkohol). Na 14 dni odstawić w szczelnym naczyniu do ciemnego, chłodnego miejsca i potrząsać 2-3 razy dziennie. Ciemnobrązowy płyn oddzielić od osadu przesączając mieszaninę przez bibułę lub gazę. Otrzymaną nalewkę przechowywać w szklanej butelce z ciemnego szkła.

OSAD PROPOLISOWY, który powstał po zlanu roztworu można wykorzystać do okładów przy bólach stawowych i reumatycznych. Osad zawinięty w gazę przykładac na bolące miejsce, które wcześniej należy ochronnie posmarować tłustym kremem.

Stosowanie nalewki z propolisu

Stany zapalne dróg oddechowych, kaszel, angina:

15-20 kropli na łyżkę cukru (trzymać w ustach)
50 kropli na 250 ml ciepłej wody (do płukania gardła)

Nadciśnienie tętnicze i profilaktyka w miażdżycy:

30-60 kropli na ½ szklanki mleka lub przegotowanej wody

Paradontoza i ból zębów:

Przykładać tampon z waty nasączony wyciągiem z propolisu

Choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy:

20-50 kropli na 100 ml ciepłego mleka (2 razy dziennie)
30-40 kropli na 1 szklankę odwaru z siemienia lnianego (pić między posiłkami po ½ szklanki przy wrzodach żołądka)

Osłabiona odporność:

20-40 kropli na łyżkę miodu rozpuszczonego w szklance letniej, przegotowanej wody (3 razy dziennie)

Zranienia, owrzodzenia, grzybice, odleżyny i oparzenia:

3-5 ml na 100 ml wody (do przemywania)

Zapalenie wątroby przewlekłe i wirusowe:

50 kropli na ½ szklanki letniej, przegotowanej wody (2 razy dziennie)

Stany zapalne dróg moczowych i pęcherza moczowego:

50 kropli z łyżką miodu i 1 łyżeczką pyłku na szklankę, wody (pić 2 razy dziennie przez okres 1 miesiąca)

Zapalenie gruczołu krokowego:

50 k. z 1 łyżką miodu i pyłku na ½ szklanki letniej, przegotowanej wody i ½ szkl. soku z marchwi. Pić raz dziennie godzinę przed posiłkiem (1 miesiąc)

MIÓD NA ZDROWIE ...poznaj rodzaje miodów...

Miody dzielimy na **nektarowe** (produkowane przez pszczoły z nektarów roślinnych) i **spadziowe** (zbierane z liści lub igieł drzew).

ZAPAMIĘTAJ

Miód wyprodukowany przez pszczołę miodną ulega krystalizacji i jest to proces naturalny.

CHARAKTERYSTYKA MIODÓW NATURALNYCH

MIÓD WIELOKWIATOWY

Stosowany jest w żywieniu, profilaktyce i leczeniu. Jest zazwyczaj bardzo aromatyczny a w smaku zróżnicowany. Miód z nektaru roślin wiosennych ma delikatny zapach i łagodny słodki smak. Natomiast miód z nektaru kwiatów letnich odznacza się często korzennym smakiem i zapachem. Po skrzystalizowaniu miód zmienia zabarwienie na białe aż do jasnobrązowego. Krystalizacja może być drobno, średnio lub gruboziarnista. Pod względem składu chemicznego miód wielokwiatowy charakteryzuje się dużą różnorodnością.

Miody wiosenne zawierają szczególnie dużo cukrów prostych: glukozy i fruktozy. Ponadto miody pochodzące z pełni lata i jesienne są bogatsze w enzymy, biopierwiastki i związki o działaniu przeciw drobnoustrojowym oraz zawierają dużo krzemu. Wzmacnia organizm poprawiając jego odporność, dodaje energii. Jest stosowany w leczeniu przeziębień, alergii, chorób serca, anemii, reguluje pracę jelit, jest dobrym antyseptykiem. Zastosowanie znajduje w chorobach alergicznych dróg oddechowych jak astma oskrzelowa alergenna lub katar sienny. Pochodzący z wiosennego zbioru miód wykorzystywany jest szeroko jako środek leczniczy i zapobiegawczy w chorobach serca i naczyń krwionośnych oraz wątroby, woreczka żółciowego i innych.

Miód letni znajduje zastosowanie w zapobieganiu i leczeniu grypy, przeziębień oraz chorobach dolnych dróg oddechowych. Miody wielokwiatowe po pewnym czasie ulegają krystalizacji tzn. ze stanu ciekłego (patoki) przechodzą w stan stały (krupiec), zmieniając barwę na jaśniejszą. Jest to naturalny proces fizyczny nie mający żadnego wpływu na wartość miodu. Podgrzewając go np. w wodzie do temp. max 42 ° C doprowadzamy bez szkody do stanu płynnego. Miód wielokwiatowy jest najczęściej spożywaną odmianą. Ze względu na duże walory odżywcze i smakowe zaleca się codzienne spożywanie przez dorosłych i dzieci, a zwłaszcza w stanach wyczerpania fizycznego i psychicznego organizmu.

WARTO WIEDZIEĆ

Pyłek spożywany w naturalnej postaci jest przyswajany przez organizm w stopniu 5 - 7 %. Jest to spowodowane tym, że drobinki pyłku są otoczone celulozą, której człowiek nie trawi. Aby zwiększyć jego przyswajalność należy go odpowiednio przygotować.

Podamy dwa sposoby domowego przygotowania pyłku do spożycia, tak aby jego przyswajalność była istotnie wyższa. To enzymy zawarte w miodzie rozpuszczają celulozę.

SPOSÓB

1

Wieczorem do szklanki wlej 1/2 ciepłej (nie gorącej, do 42°C) wody, wsyp dwie łyżeczki pyłku i dołóż porządną łyżeczkę miodu. Miód musi być prawdziwy, a jego gatunek można dobrać odpowiednio do potrzeb zdrowotnych. Wszystko razem należy dobrze wymieszać, przykryć spodkiem i zostawić do rana. Rano pijemy na czczo, dla poprawy smaku można dodać sok z cytryny.

SPOSÓB

2

Domowa produkcja pierzgi. Do słoika wysyp do płowy pyłek, miodem (gatunek wybierz do potrzeb zdrowotnych) dopełnij słoik. Zakręć słoik i odwracaj go co jakiś czas, aż pyłek rozpuści się w miodzie i powstanie jednolita masa, która będzie przypominać masę krówkową. Miód do tego powinien być rzadki i nie może być skrzystalizowany. Podczas gdy pyłek będzie się rozpuszczał, zachodzi proces fermentacji, wobec czego słoik należy co jakiś czas odkręcać. Tak przygotowany produkt można jeść łyżeczką lub rozpuszczać dodatkowo w wodzie i pić.

KIT PSZCZELI (PROPOLIS)

Propolis powstaje z lepkich substancji żywnych, zbieranych przez pszczoły z pąków drzew i roślin. Jest substancją wzmacniającą konstrukcję ula, uszczelniającą i zabezpieczającą wnętrze ula przed rozwojem drobnoustrojów. Dotychczas wyodrębniono około 300 substancji wchodzących w skład propolisu. Wśród poznanych składników propolisu znajdują się substancje z grupy: flawonoidów, kwasów fenolowych, estrów aromatycznych, alkoholofenoli, ketofenoli, kumaryny, substancje lipidowe i woskowe, witaminy, biopierwiastki, związki białkowe, substancje biotyczne, balsamiczne i inne.

ZAPAMIĘTAJ

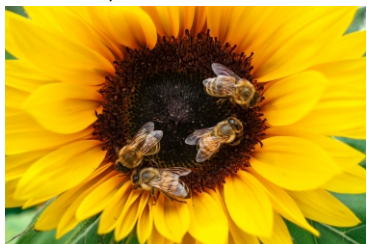
! Przed rozpoczęciem kuracji propolisowej należy skonsultować się z lekarzem !

PYŁEK KWIATOWY

Pyłek kwiatowy zbierany przez pszczoły to bogate źródło mikroelementów, witamin, aminokwasów i soli mineralnych. Oprócz nektaru, to podstawowy

składnik diety tego pracowitego owada. Składany w komórkach ramek zostaje ugnieciony przez pszczoły i zabezpieczony niewielką ilością miodu, tak aby można z niego korzystać w późniejszym czasie. Tak powstaje pierzga. W badaniach jego składu zidentyfikowano ponad 420 różnych związków chemicznych. Dlatego

też posiada on wiele właściwości leczniczych, między innymi odtruwające, antydepresyjne, antyalergiczne, przeciwmiażdżycowe, antybiotyczne, reguluje trawienie, wspomaga leczenie prostaty, pomaga obniżyć poziom cukru we krwi, poprawia wzrok, działa przeciwzapalnie.

Pyłek ma również szerokie zastosowanie w kosmetyce. Ciekawostką jest fakt przygotowywania bogatych w białko odżywek, produkowanych na bazie pyłku, dla zwierząt, np. gołębi. Pyłek zawiera średnio 20 - 25% wody, natomiast zawartość substancji białkowych jest bardzo różna i wynosi od 3,8% dla pyłku z kukurydzy do 40,8% dla pyłku z koniczyzny czerwonej. Jest cennym źródłem witamin: A, E, C, B, zawiera sole mineralne, aminokwasy, cukry proste, ponadto enzymy, hormony (odpowiedzialne za przewodzenie bodźców nerwowych), nienasycone kwasy tłuszczowe, olejki eteryczne. W związku z dużą zawartością w pyłku substancji odżywczych i biologicznie czynnych, ważne jest ich prawidłowe utrwalenie i przechowywanie. Szczególnie ujemny wpływ na te substancje mają takie czynniki jak temperatura, światło, wilgotność, dostęp tlenu. Dlatego w celu zabezpieczenia przed rozwojem drobnoustrojów, a także szkodników i zachowania przez długi czas substancji czynnych na wysokim poziomie zaleca się suszenie lub zamrażanie. Natomiast w warunkach ulowych, po zabezpieczeniu pyłku warstwą miodu i wydzieliną gruczołów gardzieliowych, przy temperaturze 30°C, dochodzi do fermentacji mlekowej i następuje jego konserwacja.

PIERZGA

Pierzga ma wyższą wartość odżywczą niż pyłek, lepszą przyswajalność i bogatszy skład chemiczny. Polecana jest dla osób po chemioterapii antybiotykowej. W mieszaniu z miodem wykazuje istotnie większą skuteczność ze względu na enzymatyczną aktywność miodu.

POZOSTAŁE MIODY NEKTAROWE

AKACJOWY

Posiada bardzo intensywny zapach kwiatów lipy, barwę herbacianą lub zielonkawo – jasnobursztynową, smak trochę pikantny, ostry. Zawiera olejki eteryczne, składniki o działaniu napotnym, przeciwgorączkowym. Działa uspokajająco, lekko nasennie i antyseptycznie. Tradycyjnie stosowany przy przeziębieniach, chorobach płuc i w stanach niepokoju. Stosuje się go też podczas leczenia przewlekłych przeziębień, grypy, kaszlu, bezsenności, schorzeniach ginekologicznych. Posiada dużą aktywność antybiotyczną, działa wykrztuśnie, likwiduje obrzęki. W celu wzmocnienia efektu leczniczego powinno się go przyjmować po rozpuszczeniu w ciepłym naparze z kwiatów lipy, owocu maliny lub sokiem z cytryny albo z mlekiem, a przy kaszlu z naparem z kwiatów malwy. Z uwagi na dużą zawartość fruktozy może być z ograniczeniem stosowany przez chorych na cukrzycę niezależną od insuliny.

LIPOWY

KONICZYNOWY

Z koniczyzny białej - barwa słomkowa o słodkim smaku, z koniczyzny czerwonej - kolor łososiowy, lekko kwaśny. Charakteryzuje się słabym zapachem kwiatów koniczyzny. W miodzie tym jest dużo glikozydów, alkaloidów, kurmaryny, witamin i barwników. Działa uspakajająco, stosowany jest w wyczerpaniu nerwowym i anemii. Miód koniczynowy stosowany jest skutecznie w profilaktyce ginekologicznej (w postaci tamponów). Leczy stany zapalne pochwy, erozje, mięśniaki.

Jest jasnożółtawy, delikatnie pachnący, o przyjemnym, lekko kwaskowym smaku. Po skrzystalizowaniu miód uzyskuje jasnokremowy lub nawet biały odcień. Stanowi dużą rzadkość, bowiem ta roślina jest bardzo rzadko uprawiana. Miód ten pomaga przy przeziębieniach, chorobach jelit i w nieżytach żołądka.

FACELIOWY

RZEPAKOWY

W stanie płynnym kolor słomkowy, o zapachu kwitnącego rzepaku, w czasie wóń się osłabia. Krystalizuje się szybko, w ciągu kilku dni po odbiorze. Po skrzystalizowaniu jest biały lub kremowy o konsystencji drobnoziarnistej, mazistej. W smaku bardzo słodki. Miód o największej ilości glukozy i aminokwasów. Pomocny w leczeniu dróg żółciowych, chorób wątroby i nerek.

MNISZKOWY

Miód wiosenny o delikatnym smaku. Zalecany przy chorobach wątroby, dróg żółciowych, lecz z chorób żołądka, poprawia trawienie, polepsza przemianę materii.

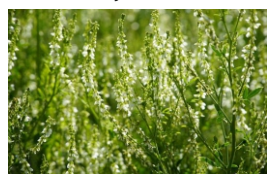
Miód koloru bursztynowego lub brązowego, o silnym zapachu kwiatów gryki i ostrym, lekko piekącym smaku. Zawiera dużo magnezu i witamin. Stosowany w schorzeniach układu krążenia, miażdżycy, nieżytkach górnych dróg oddechowych, osłabieniu pamięci, a także po złamaniach. Jest najlepszym antyseptykiem. Skuteczny w leczeniu chorób skóry: przewlekłe owrzodzenia, gnojące się rany, czyraki (stosowany jest do wewnątrz, jak i na zewnątrz w postaci kompresów). Zawartość magnezu pomaga przy kuracji nowotworowej oraz leczy z chorób układu krążenia.

Najlepszy w profilaktyce przeciwmiażdżycowej. Miód należy spożywać przy zapaleniu płucnej i leczeniu jaskry.

WRZOSOWY

Posiada jasnożółtą barwę, kwaskowaty posmak oraz bardzo przyjemny zapach. Działa moczopędnie i żółciopędnie. Jego właściwości przeciwzapalne wykorzystywane są w okresie przeziębień i grypy. Pomaga w leczeniu chorób górnych dróg oddechowych. Właściwości tego miodu świetnie sprawdzają się w leczeniu zakażeń dróg moczowych oraz łagodzą objawy kamicy nerkowej. W swym składzie zawiera wiele substancji odżywczych i leczniczych, które poprawiają ukrwienie narządów wewnętrznych, a także krążenie krwi w kończynach dolnych. Korzystnie wpływa na ciśnienie tętnicze krwi, obniżając je. Podobnie działa czosnek. Miód ten oprócz właściwości prozdrowotnych działa upiększająco, poprawia wygląd skóry oraz ją wygładza. Dzięki dużej zawartości kwercetyny i rutyny, poprawia stan naczyń krwionośnych.

NOSTRZYKOWY

Posiada piękny złoty kolor i aromat delikatnej wanilii. W skład chemiczny miodu nostrzykowego wchodzi kumaryna, kwas kumarynowy oraz kwas melilotowy. Miód nostrzykowy wykorzystuje się przede wszystkim w leczeniu przewlekłej nerwicy, nerwicy sercowej a także chorób naczyniowych. Polecany jest także dla osób zmagających się z chorobami układu krwionośnego, serca i żył.

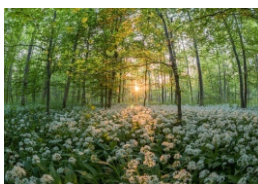
Skupia w sobie działanie ziół z nektaru z których powstaje (różne smaki w zależności od terminu zbiorów). Połączone „siły” mniszka lekarskiego, maliny, kruszyny, szalwii lekarskiej, dziurawca i rumianku powodują, że miód leśny, jest prawdziwym panaceum na wielorakie dolegliwości a smakuje wybornie. Skutecznie leczy z chorób górnych dróg oddechowych i przeziębień. Poprawia przemianę materii.

GRYCZANY

NAWŁOCIOWY

LEŚNY

MIODY SPADZIOWE

Miód spadziowy jest gęstszy od miodu nektarowego, o różnym zabarwieniu, przeważnie ciemnobrunatnym, brunatno - zielonkawym lub prawie czarnym, o smaku mało słodkim, łagodnym lekko żywicznym, nieco gorzkawym, o słabym lekko korzennym lub żywicznym aromacie. Krystalizuje wolno, w grudkach, drobno lub średnioziarnście. Jest miodem bardzo cenionym leczącym z wielu schorzeń.

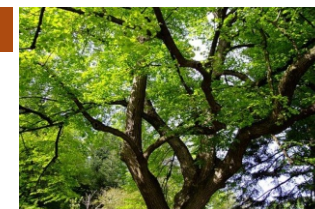
miód spadziowy z drzew iglastych

Zazwyczaj szarozielony, o zapachu korzennym i delikatnym smaku, mało słodki. Występuje w nim cukier spadziowy - melicytoza, oraz dużo detoksyn, związków azotowych i mikroelementów. Działa przeciwzapalnie, wykrztuśnie i antyseptycznie. Stosowany przy obniżonej

odporności organizmu, schorzeniach płuc, stawów i układu nerwowego. Przeciwdziała promieniowaniu jonizującemu. Polecany dla dzieci.

miód spadziowy z drzew liściastych

Głównie lipy, klonu, jawora. Kolor od zielonkawy - żółtawy do szarozielonego i jest cierpki w smaku. Ma właściwości moczopędne, żółciopędne oraz przeciwzapalne i dezynfekujące, pomocny przy leczeniu chorób górnych dróg oddechowych i w leczeniu z chorób krążenia (miażdżycy).

miód nektarowo - spadziowy

Produkt pszczół zbierających jednocześnie i nektar i spadź. Posiada konsystencję o brunatno-zielonym kolorze, różnym smaku, przeważnie korzennym, mało słodki o dużej aktywności antybiotycznej.

Ciekawostka

- MIÓD KREMOWANY

Czy ktoś kiedyś „bił się” z miodem skapującym zienacka z kanapki na kolana i podłogę albo stłukł stoik, próbując wydobyć z dna resztki krupca?

Pszczelarze wymyślili dla swoich klientów trzecią postać miodu, nie występującą naturalnie, ale bardzo wygodną w konsumpcji. Mówimy o miodzie kremowanym. Krystalizacja miodu zależy od kilku czynników: proporcji cukrów, temperatury-krystalizacji sprzyja niższa temperatura przechowywania, ok. 13 - 18°C. Najszybciej krystalizują miody z dużą zawartością glukozy. Początkowo tworzą się zaczątki kryształów wokół tzw. ośrodków krystalizacji, np. małych kryształów glukozy, mikroskopijnych ziaren pyłku kwiatowego. Kryształy stopniowo rosną, a miód przechodzi w fazę stałą. Czasem tworzą się tak drobne kryształy, że miód przypomina konsystencją smalec, przykładem jest naturalny miód rzepakowy. Czasem jednak mogą to być kryształy powodujące gruboziarnistość i twardość masy miodu, a nawet jego rozwarstwienie. Kremowanie to proces kontrolowanej krystalizacji, przeprowadzany w pracowni pszczelarskiej lub rozlewni miodu, w odpowiedniej temperaturze, a jego sekret polega na powolnym mieszaniu. Miód kremowany zachowuje stale nadaną mu konsystencję, doskonałą do wydobywania z naczynia i smarowania.